

זהרו והשמרו פחברים רעים

האדמו"ר רבי ישראל מרוז'ין זי"ע, ומובטחני, שיהיה בכוחו לרפאות את תחלואי הנפש של בנך, כשהאב נכנס אל האדמו"ר רבי ישראל מרוז'ין זי"ע זי"ע, פרץ בבכי תמרורים, וסיפר כי נשלח ע"י האדמו"ר רבי דובער מליובאוויטש זי"ע, כדי שהרבי יציל את נפש בנו התועה מרדת לשאול

לחסיד נכבד ועשיר בעל עסקים מסועפים, היה בן שזנח את דרכי היהדות הצרופה, והלך מדחי אל דחי, וכל המחאות לא הניבו תוצאות,

באחד השנים, לבלי הסדר בעוד הכל קוראים את ההגדה בהתרוממות הרוח, הוציא הבן מחיקו פת לחם שחור והניחו על השולחן, ליבו של אביו

החסיד עצר מלכת, היתכן? שבנו הגיע לשפל המדרגה, ואוכל חמץ בפסח כאחד הגויים, שמחת החג הושבתה ואירת נכאים השתלטה על בני הבית,

לאחר החג, נסע החסיד לרבו האדמו"ר רבי דובער מליובאוויטש זי"ע, וסיפר לו בכאב עצור, על מעשיו הפוחזים של בנו, הרבי נאנח ואמר, קליפה קשה אופפת את בנך השקוע ביון מצולה של טומאה, ואין בכוחי להושיעו, לצדיק סע

תחתיות, והאב פכר את ידיו בצער, באומרו רבי, כלו כל הקיצין!!! איני יכול לסבול את התנהגותו המתועבת של בני...

בתחבולות שונות הצליחו לשכנע את הבן הסורר להיכנס לחדרו של האדמו"ר רבי ישראל מרוז'ין זי"ע, וכשנכנס הבן הסורר הרבי לא דיבר איתו, רק הורה לו ללכת בעקבותיו, ולקח אותו לחדר שהיה מלא במראות, הרבי הורה לבחור הסורר להסתכל בראי הראשון. הלה הציץ וראה את עצמו איך שהיה נראה בנערותו בעת עוסקו בתורה מלא חן ויראת שמים. הרבי עבר לראי השני ובו ראה הבן הבחור הסורר את עצמו איך הוא מתחיל לסור מדרך ה' כשהתחיל לדבר בעת חזרת הש"ץ וע"י זה התחבר לחברים לא טובים ורעים בלי יראת שמים שבהם מצא חברה רעה עם מי לדבר בשעת התפילה וקריאת התורה. וכך התדרדר והמשיך לזלזל במצוות נוספות וכו', בראי השלישי גילה לדאבון ליבו את עצמו, מוקיר רגליו מלהתפלל במנין. ובמקום זאת הסתובב בחוץ עם חבריו הרעים בשעת התפילה וקריאת התורה וכו'. רגשי גיעול ותיעוב אחזו בו למראה מעשיו הרעים המשתקפים נגד עיניו מבעד מראותיו המופלאות של הרבי, בושא וכלימה כיסוהו, עד שלא יכול היה להביט הלאה, אך פקודת הרבי גברה עליו לעבור לראי הרביעי והחמישי, שם ראה את המשך דרך החתחתים בה צעד, עד שהגיע למ"ט שערי טומאה, וכשהגיעו לראי האחרון, ראה את עצמו בליל הסדר מוציא ככר לחם ומניחו ליד המצות, ושוב נזכר הבן הסורר שהכל הכל. התחיל מכך שדיבר בשאט נפש. בזלזול ובפרהסיה עם חברים רעים ופוחזים בשעת התפילה וקריאת התורה, הבחור הסורר הנ"ל נשבר בקרבו, ובבכי ובתחנונים השתטח לרגלי הרבי הק' מרוז'ין, וביקשו שיתן לו דרך תשובה.

הרבי נתן לו דרך תשובה לזכך נפשו החוטאת, מכל תחלואיה והבן מילא בדייקנות אחר דבריו, וחזר בתשובה שלימה, והפך לחסיד נאמן לה' ולתורתו.

נדפס בנר ישראל ח"ה עמ' ס"ו

תודה רבה להגאון הגדול רבי שמאי גרוס שליט"א שהביא למערכת את הסיפור הזה

לכבוד מערכת מקדשי תיראו

מצאתי כתוב בספר מקבציאל לבעל הבן איש חי זיע"א מאמר בנושא שיחה בשעת התפילה.

מצ"ב הקטע מפרשת לך לך

וכל מקום שהבן פונה ישים האב את עינו בהשגחתו עליו, ולא יעשה עלמת עין מבנו כי עם יחקור וידרוש תמיד את בנו היכן היית, לאן הלכת, מאין באת, מה עשית, מה דיברת, עם מי ישבת, וכל כיוצא בזה.

וכל שכן שצריך האב להשגיח על בנו שלא יסתובב עם בני אדם וחברים שאינם מוחזקים ביראת שמים

ולא יסלק השגחתו מבנו בכל אלה עד שיהיה הבן ראוי לסמוך עליו ויאמרו הבריות עליו אשרי שזה ילד אשרי שזה גדל.

בן איש חי פרשת לך לך (קבציאל)

תודה רבה לכם על השקעתכם בנושא חשוב זה. כה לחי.

ידידיכם ג.מ.א.

אשדוד יצ"ו

ג. ב. כתבתי מכתב זה היות שרואים פעמים רבות שהורים שמשיקיעים רבות בחינוך בניהם אך לא משגיחים על בניהם בשעת התפילה וקריאת התורה, והבחורים שלהם מסתובבים בחוץ או מדברים בשעת התפילה וקריאת התורה עם חברים לא טובים, והתוצאות העגומות לא מאחרות לבוא רח"ל.

ואם רק ישימו לב רגע לפני הם יוכלו לחסוך מעצמם הרבה מאוד עגמת נפש בעתיד, ולכל אבא אל תתביישו לומר בפה מלא לבניכם "בני אל תלך בדרך אתם, מנע רגלך מנתיבתם..."

הורים שמרו על האוצר שלכם לבל ילך לאיבוד!!!